

บทที่ 10

ความบาปของมนุษย์และการช่วยให้รอด

โดย พระคุณของพระเจ้า

เป้าหมาย เพื่อแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่ามนุษย์มีนิสัยและธรรมชาติชอบทำบาป แต่สามารถจะรอดพ้นได้ โดยพระคุณของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์ โรม 3/23-26, 10-18, 5/6, 12, 18-19

ทำไม ? ทำไมสุนัขจึงไล่แมว แมวชอบไล่หนู หมูชอบนอนคลุกอยู่ในโคลนตม ? ไม่มีใครสอนมัน เพราะธรรมชาติของมันเป็นเช่นนั้น ในทำนองเดียวกัน ไม่มีใครสอนคนเราให้ทำบาป ทำชั่ว มนุษย์เราทำไปเพราะเป็นธรรมชาติ ทำไมเราจึงทำบาป ทำชั่ว ทั้ง ๆ ที่เราไม่อยากทำ หลักความจริงข้อนี้ยืนยันให้เราเห็นว่า มนุษย์ช่วยตัวเองให้พ้นบาปไม่ได้ นอกจากจะได้รับการช่วยให้รอดโดยพระคุณของพระเจ้า

ความบาปคืออะไร ?

ดร.พอล ไวท์ นักเขียนคริสเตียนผู้มีชื่อเสียงคนหนึ่ง พบช่างตัดผมที่เป็นแผลเล็ก ๆ ที่ปาก จึงเตือนให้ไปหาหมอรักษาเสีย แต่ช่างตัดผมไม่สนใจ คิดว่าเป็นแผลเล็ก ๆ ไม่เป็นไร อยู่มาไม่นานแผลนั้นใหญ่ขึ้น ๆ ช่างตัดผมจึงไปหาหมอ ปรากฏว่าเป็นมะเร็งที่ลุกลามเกินกว่าที่จะรักษาได้เสียแล้ว ต่อมาไม่นานเขาก็ตายเพราะแผลเล็ก ๆ นั้น

ความบาปอาจจะเริ่มต้นจากจุดเล็ก ๆ ก่อน แต่นำไปถึงความตายได้

ความหมายของภาษากรีก ซึ่งเป็นภาษาคั้งเดิมของ พระคัมภีร์ใหม่ คำว่า "บาป" หมายถึง การพลัดจากเป้าหมายที่กำหนดไว้ เหมือนกับการยิงลูกธนูไม่ถูกเป้า

- 1) ความบาปคือการไม่ไหวในสิ่งที่ควรจะทำ
ยากอบ 4/17
- 2) ความบาปคือการทำผิดศีลธรรมและทำชั่ว
โรม 1/26-30
- 3) ความบาปคือการเห็นดีกับคนที่ทำชั่ว โรม 1/31
- 4) ความบาปคือการนมัสการสิ่งที่พระเจ้าสร้างแทนที่จะ
นมัสการ พระเจ้าผู้ทรงสร้าง โรม 1/25
- 5) ความบาปคือการไม่ยำเกรงพระเจ้า โรม 3/18
- 6) ความบาปคือการประพฤติผิดศีลธรรมบัญญัติ 1 โยฮัน 3/4

ความเป็นมาของความบาป

ความบาปเกิดจากการที่มนุษย์ไม่พอใจที่จะอยู่ในขอบเขต
ที่พระเจ้าจัดให้

เมื่อพระองค์สร้างมนุษย์คู่แรก พระองค์ทรงให้เขาอยู่ในสวน
เอเดน ประรองคปรุ่ทานทุกสิ่งทุกอย่างให้ แต่มนุษย์ก็ยังไม่พอใจ ได้
ละเมิดบัญญัติที่พระเจ้าสั่งไว้ เชื่อตัวเองแทนที่จะเชื่อพระเจ้า พยายาม
ตั้งตัวเป็นพระเจ้าเสียเอง ปฐก. 3/1-6

มนุษย์เป็นคนบาปทุกคนหรือ ?

พระธรรมโรม 3/23 บอกเราว่า "เพราะว่าทุกคนทำบาป
และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า"

1) มนุษย์เป็นคนบาปโดยธรรมชาติ ตัวอย่างที่เห็นง่าย ๆ
ก็คือ เราไม่จำเป็นต้องสอนเด็กให้ โททก อิจฉา คคโกง และทำบาป

เพราะทุกคนจะทำเองโดยธรรมชาติ แต่การทำดีต้องสอนกันจนเห็นค
เห็น้อย สอนแล้ว สอนเล่า ก็ยังไม่ค่อยจะทำ

2) มนุษย์เป็นคนบาปโดยการเลือก

เราได้เรียนรูมาจากบทก่อน ๆ แล้วว่า พระเจ้าสร้าง
มนุษย์ใหม่เสรีภาพในการเลือก ทำดีหรือชั่ว ปฏิเสธหรือเชื่อฟังพระ
เจ้า ดังนั้นเมื่อมนุษย์ทำบาป เขาจึงทำไป เพราะเขาเลือกที่จะทำ
เช่นนั้น

ดังนั้นมนุษย์ทุกคนจึงเป็นคนบาป โดยธรรมชาติและโดยการ
เลือกตัดสินใจที่จะทำบาป โดยตนเอง

มีอะไรเกิดขึ้นเมื่อมนุษย์ทำบาป ?

- 1) ตกอยู่ภายใต้การพิพากษาของพระเจ้า
โรม 2/5 สดุดี 1/5
- 2) ทองทนทุกขยากลำบาก ปฐก 3/16-17, 19
- 3) ทองเผชิญกับภัยธรรมชาติ ปฐก 3/18
- 4) ทองตาย หมายถึงความตายทั้งฝ่ายกายและวิญญาณ
ซึ่งถูกตัดขาดจากพระเจ้าเป็นนิตย์
ปฐก 3/19 โรม 6/23
- 5) ทองหลบซ่อนจากพระเจ้า ปฐก 3/10
- 6) ค่าเนินชีวิตโดยปราศจากความหมาย สดุดี 1/4
- 7) พิษนาศ สดุดี 1/6
- 8) ทองสู้กับจิตสำนึกผิดชอบภายใน โรม 7/19

มนุษย์มีความหวังหรือไม่ ?

เมื่อมนุษย์ทำบาป แผนการแห่งความสุข ความยินดี ที่พระ
เจ้าเตรียมไว้ให้ ก็กลายเป็นโศกนาฏกรรมแห่งความเศร้า

- 1) แทนที่จะใกล้ชิดพระเจ้า เขาต้องหลบหนีจากพระองค์

- 2) แทนที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า เขากลับทำตามใจตนเอง
- 3) ไม่สามารถกลับคืนศักดิ์ศรีพระเจ้าได้ช่วยกำลังของตนเอง ต้องตกอยู่ในสภาพสิ้นหวัง

ความหวังของมนุษย์คือ การรอดโดยพระคุณของพระเจ้า

พระคุณ คือสิ่งที่เราได้รับเปล่า ๆ หรือสิ่งที่ผู้อื่นทำให้เราเปล่า ๆ โดยที่เราไม่ต้องขอหา หรือเสริมสร้างขึ้นมาช่วยตนเอง และเป็นสิ่งที่เราได้รับ แม้ว่าเราไม่เหมาะสมที่จะได้รับก็ตาม

"ท้าวว่าซึ่งเราทั้งหลายรอดนั้น ก็รอดโดยพระคุณ เพราะความเชื่อ และมีใจศรัทธาทั้งหลายกระทำเอง แต่พระเจ้าประทานให้" เอเฟซัส 2/8

พระคัมภีร์ข้อนี้ชี้ให้เราเห็นความจริงว่า

- 1) มนุษย์ซึ่งเป็นคนบาป จะมีโอกาสรอดได้ โดยพระคุณของพระเจ้า
- 2) แต่...ก่อนที่จะรอดได้โดยพระคุณของพระเจ้า จะต้องมีความเชื่อ ความเชื่อในที่นี้หมายถึง ต้องเชื่อไว้วางใจในพระเยซูคริสต์ และต้องเชื่อว่า พระเยซูสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อเขา

เพลงฮิตตลอด 250 ปี

จอห์น นิวตัน ซึ่งมีชีวิตอยู่ระหว่างปี ค.ศ. 1725-1807

เคยมีชีวิตที่ชั่วชามาก เกเร ขนาดเป็นพอกาตาส์ เดินทางข้ามทะเลจับคนผิวดำในอัฟริกาไปขายเป็นทาสตามประเทศต่าง ๆ ครั้งหนึ่งในขณะที่เดินเรืออยู่ เขาต้องประสบพายุอย่างหนัก ในช่วงแห่งความเป็นตายนี้ เขาคิดถึงเรื่องของพระเจ้าที่เขาเคยเรียนตอนเป็นเด็ก จึงอธิษฐานวิงวอนขอให้พระเจ้าช่วยเขา พระองค์ทรงเมตตาฟังคำ

อธิษฐานของเขา และช่วยให้เขาปลอดภัย ต่อมาเขาเลิกอาชีพค้า
หาสและกลับใจใหม่ ทันหลังให้ความบาป ถวายตัวเป็นผู้รับใช้ของ
พระเจ้า ทำหน้าที่เป็นศิษยาภิบาลประจำโบสถ์ จนกระทั่งสิ้นชีวิตลง
เมื่ออายุ 82 ปี

ในวาระสุดท้ายของชีวิต ท่านกล่าวว่า "ข้าพเจ้า จำได้
2 สิ่ง คือ

- 1) ข้าพเจ้าเป็นคนบาปที่ชั่วช้าสามาถ
- 2) และพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดที่ทรงฤทธิ์อำนาจ"

จอห์น นิวตัน ได้แต่งเพลงขึ้นเป็นจำนวนมาก สำหรับใช้ในการ
นมัสการและสรรเสริญพระเจ้า ในจำนวนนี้มีอยู่เพลงหนึ่ง ชื่อ
"พระคุณพระเจ้า" (ภาษาไทย บทที่ 136 ลาว บทที่) ซึ่งเป็น
ที่นิยมร้องกันทั่วโลก แปลเป็นภาษาต่าง ๆ มากมาย แม้คนนอกโบสถ์
ก็ยังนิยมร้องกัน จนติดอันดับเพลงฮิตหลายครั้ง ตลอดเวลา 250 ปี
ตอนหนึ่งของเพลงมีใจความว่า

"พระคุณพระเจ้า นั้นแสนชื่นใจ

ช่วยไต่คนชั่วอย่างฉัน

ครั้งนั้น ฉันหลงพระองค์ตามหา

ตาบอด แต่ฉันเห็นแล้ว " (เพลง AMAZING GRACE)

ข้อท่องจำ "คิดว่าซึ่งเราทั้งหลายรอดนั้น ก็รอดโดยพระคุณ เพราะ
ความเชื่อ และมีใจตัวเราทั้งหลายกระทำเอง แต่พระ
เจ้าประทานให้" เอเฟซัส 2/8

ข้อควรจำ "พระคุณของพระเจ้า ใหญ่กว่าบาปของเรา"

ภาคปฏิบัติ เขียนรายการความบาปที่ท่านเคยทำ แล้วอธิษฐานขอให้พระ
องค์ยกโทษให้แก่ท่าน แล้วเขียนคำว่า พระคุณพระเจ้า ตัวใหญ่ ๆ
ทับรายการความบาปนั้น เป็นเครื่องหมายแสดงว่า พระคุณของ
พระเจ้าใหญ่กว่าบาปของท่าน พระองค์ยกโทษให้ท่านได้ โดยพระ
คุณของพระองค์ เพราะท่านเชื่อไว้วางใจและกลับใจใหม่

ช็อคติกา ยมม

ฐิติไม่ยอมขับการจากชัยโศภ

เรื่องนักชิงในสหัสวรรษก่อนมาแล้ว มีชาย

คนหนึ่งชื่อว่าชัยโศภ "นั่นคือใครน่ะ" โศภของ เจมีสถานคือคือ "ประหารชีวิต" ต่อมาผู้พิพากษา และเพื่อนบ้านของผู้ต้องหาเจ้าผู้ว่าการรัฐเรือนทว่า "ราชชนนิตตอพรจากบ้านคนคี่ เป็นตัวกวักของ ชาวยุติ และวันหนึ่งราชกวีไปค้นหา ด้วยสิ่งของอัน พิศาลจึงได้เงินหมื่นห้า ด้วยความไม่ไหวจึงหนีไปบ้าน ขโมยบ้านของชุดไปนอนใต้อีกแห่งความตาย... ขอ ทำผู้ว่าการรัฐไปคดให้ถือโทษแก่ข้าชีวิตดิ"

ผู้ว่าการรัฐเกิดความสับสน ทำอย่างไรจึงยอมนักโทษ ประหารพร้อมด้วยโศภโศภ เมื่อนักโทษเห็นผู้ยอมตนที่ ตักถนุการค้ำกษะเหมือนคนสอนศาสนา จึงมีการรับส่ง สอนนักโทษก่อนถูกประหาร เจ้าจึงหนีแล้วละกันว่า "ออกไป...ฉันไม่ต้องการฟังเรื่องอะไรของแก"

"นี่พ่อหนุ่ม พังฉันทุบั๋ง" ผู้ว่าการรัฐกล่าว "ไม่ฟัง ฉันรู้ดีว่านายจะพูดอะไร ฉันไม่ต้องการ"

"ขอพูดสักหนึ่งนาที ฉันทุบั๋ง" ผู้ว่าการรัฐ วิจารณ์

"ฉันไม่ออกไป ฉันทุบั๋งผู้คุมมาถากคอคน ออกไปเดี๋ยวนี้" นักโทษเกรงวกร

ผู้คุมยื่นเจ้าจึงจากไป

... ..

อีกคู่ต่อมาผู้คนที่เข้ามาตามราชหนุ่ยว่า "เป็น อย่างไรบ้าง เมื่อผู้ว่าการรัฐพูดอะไร"

"เอไรนา" ราชหนุ่ยกล่าว "ราชคนนั้นหวังเป็น ผู้ว่าการรัฐ"

"ใช่...พันชื่อหนึ่งชื่ออภัยโศภมาให้แก้ด้วย แต่ พานได้เงินค่าส่งไปแล้วแล้ว" นักโทษไม่ยอมรับการ อภัยโศภ"

นักโทษประหารก็งัดเอาของทุกอย่างกับพัน แล้ว เริ่มร้องไห้

... ..

ในวันประหารชีวิต ก่อนที่ผู้คุมจะนำนักโทษเข้าสู่ หลักรประหาร เขาได้ถามว่า "แกอยากส่งเสื้ออะไรไหม ? เป็นโอกาสสุดท้ายแล้ว"

ราชหนุ่ยได้ขอปากกาก็กระดูกแล้วจึงบอกว่า "ข้า พเจ้าขอประกาศให้ชาวโลกทุกคนได้ทราบว่า เหตุที่ข้าเจ้า ต้องถูกประหารชีวิต มีใจเพราะข้าพเจ้าเห็นคนคด แต่ข้าพเจ้าถูกประหารชีวิตเพราะข้าพเจ้าไม่ยอมรับการอภัยโศภ"

พันหัวกั พระเชษฐภคินีได้วิ่งมาโต้ปากของ ราชหนุ่ยทุกคนแล้ว จึงนั่งมีธรรมาสน์และไว้วางใจใน พระองค์ เราไม่ต้องถูกพิพากษาให้คนมีโทษแล้ว และได้ รับชีวิตนิรันดรมนเมืองสวรรค์

แต่ก็มีหลายคนก็ต้องถูกพิพากษาให้ลงโทษในบึงไฟนรก พิ่ง ๆ ที่ไม่มีคด เพราะเขาชอบรับการอภัยโศภมาจากพระ เจ้า เห็นมันถึงราชหนุ่ยไม่เจอฉัน เขาต้องถูกประหาร ชีวิต พึ่ง ๆ ที่เขาสามารถรับการอภัยโศภได้ แต่เขาไม่ชอบ รับการอภัยโศภจากผู้ว่าการรัฐ

พันเป็นคนหนึ่งที่ใช้ใหม่ ที่ต้องกรวดพันจากความบาปและมีชีวิตอมตะบนเมืองสวรรค์ วันนั้นเพื่อนที่พัน ขอชื่ออมตะแล้วไว้วางใจในพระเชษฐภคินี พระองค์ก็จะ พะไปควบคุมโทษความคดบิดาของพัน และพระองค์จะนำ พันกลับมาเมืองบรมสุขกาลในบึงปลาของชีวิต.